

Fiskeri, som drives af hjemmehørende Fiskere, andrager fra 70 000 til 100 000 Kr. Under Isforhold søges Havnen desuden af en Del Fiskere fra de nærliggende mere indelukkede Farvande.

Af de til Projektets Gennemførelse fornødne Midler, 34 000 Kr., har Vindeby Sogneraad vedtaget at yde en Ottendedel eller 4 250 Kr. og Maribo Amtsraad en Fjerdedel, dog ikke ud over 8 500 Kr., under Forudsætning af, at Staten yder Tilskud, hvorhos der af Fiskerne er givet Tilsagn om 6 000 Kr.

Under Hensyn til det saaledes anførte mener Ministeriet at kunne anbefale, at der fra Statens Side i nævnte Øjemed ydes et Tilskud som ansøgt paa Halvdelen af de medgaaende Udgifter, dog ikke ud over 17 000 Kr., idet det dog er en Forudsætning, at Kommunen overtager Garantien for Havnens fremtidige Vedligeholdelse under Statens Tilsyn, og at Resten af de til Anlæggets Gennemførelse fornødne Midler tilvejebringes fra anden Side.

Herefter tillader jeg mig herved at anmode det ærede Finansudvalg om ved 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1930—31 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag, hvortil Finansministeriet for sit Vedkommende har givet sin Tilslutning:

Til § 16 J. Tilskud til Havne og lignende. Som nyt Nummer.
Til Istandsættelse af Onsevig Havn indtil 17 000 Kr.

J. FRIIS-SKOTTE.

Til Folketingets Finansudvalg.

F. H. V. Bentsen.

134

Ministeriet for offentlige Arbejder. København, den 21. Februar 1930.

Journ. Nr. 1256 c.

I forskellige til Ministeriet indgivne Andragender har Aalbæk Fiskeriforening anholdt om, at der af Staten maa blive ydet Tilskud til Anlæg af en Fiskerihavn ved Aalbæk.

Til Støtte for Andragendet er det anført, at der ved Udgangen af Aaret 1928 var hjemmehørende ved Aalbæk 51 egentlige Fiskere og 21 Bierhvervsfiskere med Fartøjer til en Værdi af ca. 58 000 Kr. og Redskaber til en Værdi af ca. 122 000 Kr., samt at Gennemsnitsudbyttet pr. Aar for Femaaret 1924—28 har udgjort ca. 151 800 Kr. Det er derhos anført, at Fiskerne, som Forholdene nu er, er nødt til hver Dag at maatte trække Fiskerbaadene op paa Land, hvor Motorerne udsættes for Ødelæggelse, ved at Strandsandet fyger ind i Motorrummet, samt at Fiskefangsten maa sælges til ringere Priser, fordi Fisken ikke kan opbevares levende.

Ved Vandbygningsvæsenets Foranstaltning er der udarbejdet et Projekt til en saadan Havn, tænkt bygget som en Øhavn, der er forbundet med Land ved en ca. 110 m lang Pælebro. Havnebassinet, der faar en Vanddybde af 1,5 à 2 m, indfattes af 4 Stenmoler, og der tilvejebringes Anlægsplads for Baadene langs vestre og søndre Mole, medens Indsejlingsaabningen lægges ved det sydøstre Hjørne af Bassinet, jfr. vedlagte Plan.

Som det vil ses af Planen, vil Havnen senere kunne udvides ved Bygning af en Forhavn, saafremt dette ad Aare maatte vise sig nødvendigt. Ganske vist vil Udgiften til det samlede Anlæg ved en saadan Bygning i 2 Tempi blive en Del dyrere, end hvis man straks skred til at bygge Havnen i den udvidede Skikkelse. Men dels vil det store Projekt, der er anslaaet til at koste 210 000 Kr., formentlig stille finansielt uoverkommelige Krav til Befolkningen, dels vil det mindre Projekt uden Forhavn i en Række af Aar — antagelig 10—20 — være tilstrækkeligt for Befolkningen, saaledes at den Renteindtægt, der spares ved i alt Fald indtil videre at nøjes med det mindre Projekt, formentlig rigeligt vil opveje Merudgiften ved den ommeldte Bygning af Havnen i 2 Tempi, saafremt en Udvidelse altsaa til sin Tid skulde vise sig nødvendig. Man har derfor ment i Overensstemmelse med Befolkningens Ønske at maatte lægge det mindre Projekt til Grund for den foreslaede Udvidelse af Havnen.